בקרו אותנו באתר talmudisraeli.co.il התלמוד הישראלי
חמ"ד בית חינוך כמשפחה
האגף לתרבות יהודית יוצרים חיבור לנשמה
משרד החינוך

סדר קדשים | מַסֶּכֶת עֲרָכִין דַּפִּים כ"א-כ"ז
שבת פרשת בלק ד'-י' בתמוז (7-13 ליולי)

דַּף כ"א: מַטְבְּעוֹת פְּגוּמִים

בַּמִּשְׁנָה לוֹמְדִים שֶׁכַּאֲשֶׁר בֵּית דִּין צָרִיךְ לִמְכּוֹר קַרְקַע שֶׁיָּרְשׁוּ יְתוֹמִים קְטַנִּים מֵאֲבִיהֶם, מַכְרִיזִים בְּמֶשֶׁךְ שְׁלוֹשִׁים יָמִים שֶׁהַקַּרְקַע עוֹמֶדֶת לִמְכִירָה. בְּאֵיזֶה מִקְרֶה צָרִיךְ בֵּית דִּין לִמְכּוֹר אֶת הַקַּרְקַע? לְמָשָׁל, בְּמִקְרִים מְסוּיָּמִים כַּאֲשֶׁר יֵשׁ בַּעַל חוֹב שֶׁהָאָב לָוָה מִמֶּנּוּ כֶּסֶף. וּמַה מַכְרִיזִים? בַּבָּרַיְתָא נֶאֱמַר שֶׁמַּכְרִיזִים: "שָׂדֶה פְּלוֹנִי, בְּגוֹדֶל מְסוּיָּם, שֶׁוֶּה כָּךְ וְכָךְ, כָּל הָרוֹצֶה לִקְנוֹת אוֹתוֹ בַּמְּחִיר הַזֶּה יָבוֹא וְיִקְנֶה אוֹתוֹ, כְּדֵי לְשַׁלֵּם לְבַעַל הַחוֹב אֶת כַּסְפּוֹ". **מַדּוּעַ צָרִיךְ לְצַיֵּן בַּהַכְרָזָה שֶׁהַשָּׂדֶה נִמְכָּר כְּדֵי לְשַׁלֵּם כֶּסֶף לְבַעַל הַחוֹב? מַדּוּעַ הַנּוֹשֵׁא הַזֶּה אָמוּר לְעַנְיֵן אֶת הַקּוֹנֶה? לָמָּה לֹא מַסְפִּיק לְהַכְרִיז שֶׁהַשָּׂדֶה עוֹמֶדֶת לִמְכִירָה?** מַסְבִּיר הַתַּלְמוּד שֶׁהַתּוֹסֶפֶת הַזּוֹ אֲמוּרָה לְשַׁכְנֵעַ עוֹד קוֹנִים, מִפְּנֵי שֶׁאָדָם שֶׁחַיָּבִים לוֹ כֶּסֶף מוּכָן לְקַבֵּל גַּם מַטְבְּעוֹת קְצָת פְּגוּמִים וּבְלֵבַד שֶׁיִּהְיֶה לוֹ כֶּסֶף לְפָרוֹעַ אֶת הַחוֹב, לְעוּמַּת סוֹחֲרִים שֶׁאֵינָם מוּכָנִים לְקַבֵּל מַטְבְּעוֹת אֵלּוּ. לָכֵן, כַּאֲשֶׁר הַמַּכְרִיז מְצַיֵּן שֶׁתַּשְׁלוּם הַשָּׂדֶה מְיוּעָד לְפֵרָעוֹן לְבַעַל חוֹב, יִהְיוּ אֲנָשִׁים שֶׁבִּרְשׁוּתָם מַטְבְּעוֹת פְּגוּמִים וְהֵם יִשְׂמְחוּ לִקְנוֹת אֶת הַשָּׂדֶה כְּדֵי לְהִיפָּטֵר מֵהֶם.

דַּף כ"ב: מַכְרִיזִים בַּבּוֹקֶר וּבָעֶרֶב

אָבִיו שֶׁל גַּמְלִיאֵל שִׁימֵשׁ כְּגִזְבָּר בַּהֶקְדֵּשׁ שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. בְּאַחַד הַיָּמִים סִיפֵּר: "אָנוּ נֶעֱרָכִים כָּעֵת לְהַכְרָזָה שֶׁל שִׁישִׁים יוֹם עַל קַרְקַע שֶׁנִּתְרְמָה לַהֶקְדֵּשׁ, אָנוּ נַכְרִיז בְּכָל יוֹם שֵׁנִי וַחֲמִישִׁי, בַּבּוֹקֶר וּבָעֶרֶב, בְּמֶשֶׁךְ שִׁישִׁים יוֹם, שֶׁהַקַּרְקַע עוֹמֶדֶת לִמְכִירָה, כְּדֵי שֶׁיִּמָּצֵא קוֹנֶה לַקַּרְקַע בִּסְכוּם הָגוּן".

שָׁאַל גַּמְלִיאֵל: "מַדּוּעַ צָרִיךְ לְהַכְרִיז גַּם בַּבּוֹקֶר וְגַם בָּעֶרֶב?"

הִסְבִּיר הָאָב: "תִּיקְנוּ לְהַכְרִיז בַּבּוֹקֶר, בַּשָּׁעָה שֶׁהַפּוֹעֲלִים יוֹצְאִים לַעֲבוֹדָתָם, וּבָעֶרֶב, כְּשֶׁהֵם חוֹזְרִים מֵעֲבוֹדָתָם. כַּאֲשֶׁר אָדָם יִשְׁמַע אֶת הַהַכְרָזָה וְיִרְצֶה לִבְדּוֹק אֶת הַשָּׂדֶה, הוּא יוֹרֶה לְפוֹעֲלָיו הַיּוֹצְאִים לַעֲבוֹד: בְּדַרְכְּכֶם בִּידְקוּ אֶת הַשָּׂדֶה הַמּוּצָע לִמְכִירָה, וּבָעֶרֶב דַּוְּחוּ לִי אִם הוּא טוֹב". **הַהַכְרָזָה בַּבּוֹקֶר** הִיא תִּזְכּוֹרֶת לַמַּעֲבִיד לְהוֹרוֹת לַפּוֹעֲלִים לִבְדּוֹק אֶת הַשָּׂדֶה, **וְהַהַכְרָזָה בָּעֶרֶב** הִיא תִּזְכּוֹרֶת לַמַּעֲבִיד לִשְׁאוֹל אֶת הַפּוֹעֲלִים מַה תּוֹצְאוֹת הַבְּדִיקָה.

דַּף כ"ג: הַשָּׂדֶה הַמְשׁוּעְבָּד שֶׁהוּקְדַּשׁ

מַעֲשֶׂה בְּאָדָם שֶׁהָיָה חַיָּב אֶלֶף זוּז לַחֲבֵרוֹ, אַךְ הַלּוֹוֶה לֹא פָּרַע אֶת הַחוֹב. בְּאַחַד הַיָּמִים נוֹדַע לַמַּלְוֶה שֶׁהַלּוֹוֶה הִקְדִּישׁ אֶת הַשָּׂדֶה שֶׁלּוֹ לְהֶקְדֵּשׁ. הַמַּלְוֶה נִדְהַם מִפְּנֵי שֶׁלֹּא נוֹתְרוּ לַלּוֹוֶה כֶּסֶף אוֹ שָׂדוֹת אֲחֵרִים שֶׁמֵּהֶם יוּכַל לִגְבּוֹת אֶת הַחוֹב. בְּאֵין בְּרֵרָה פָּנָה הַמַּלְוֶה לְגִזְבַּר הַהֶקְדֵּשׁ, הֶרְאָה לוֹ אֶת שְׁטָר הַהַלְוָאָה וְאָמַר לוֹ: הַשָּׂדֶה הַזֶּה מְשׁוּעְבָּד לִי, וַאֲנִי רַשַּׁאי לִגְבּוֹת מִמֶּנּוּ אֶת הַחוֹב הַמַּגִּיעַ לִי. נַעֲנָה הַגִּזְבָּר וְאָמַר: אָכֵן, הַשָּׂדֶה מְשׁוּעְבָּד לְךָ וְהַחֵלֶק שֶׁשַּׁיָּךְ לְךָ בּוֹ בִּכְלָל לֹא עָבַר לַהֶקְדֵּשׁ, כִּי הוּא מְשׁוּעְבָּד לְךָ, אֲבָל **חָז"ל תִּיקְנוּ שֶׁתּוּכַל לָקַחַת אֶת חֶלְקְךָ רַק אַחֲרֵי שֶׁתִּפְדֶּה אֶת הַשָּׂדֶה בִּסְכוּם קָטָן**, כָּל זֹאת כְּדֵי שֶׁלֹּא יַחְשְׁבוּ אֲנָשִׁים שֶׁאֶפְשָׁר לָקַחַת נְכָסִים מֵהֶקְדֵּשׁ בְּלִי לִפְדּוֹת אוֹתָם, שֶׁהֲרֵי מִי שֶׁיִּרְאֶה אוֹתְךָ לוֹקֵחַ אֶת הַנֶּכֶס בְּלִי פִּדְיָה אֵינוֹ יוֹדֵעַ שֶׁהַשָּׂדֶה הָיָה מְשׁוּעְבָּד לְךָ, וְהוּא עָלוּל לִטְעוֹת שֶׁנִּכְסֵי הֶקְדֵּשׁ אֵינָם זְקוּקִים לִפְדְיָה.

מן התלמוד

סדר קדשים.
מַסֶּכֶת עֲרָכִין. דַּף כ"ג

"למה לי למימר הפודה פודה? משום דרבי אבהו, דאמר רבי אבהו: שלא יאמרו הקדש יוצא בלא פדיון"

פורקניה - גאולתו
פלגא - חצי

הסבר: התלמוד עוסק באדם שהקדיש את נכסיו למקדש, ויש לו חובות לכתובת אישה והוא בעל חוב, שאז צריכים הבעלים לפדות את הנכסים מההקדש בסכום סמלי כדי שלא יאמרו שאפשר להוציא מההקדש ללא פדיון.

חברותא

★ | מן ההסטוריה

הספר "אש קודש"

"אש קודש" הוא השם שניתן לספר המכיל את דרשותיו של האדמו"ר מפיאסצנה, אותן השמיע לפני חסידיו בגטו וורשה במהלך השואה, בשנים ת"ש-תש"ב. הספר מכיל 86 דרשות, שבהן מנסה הרבי להתמודד עם הקשיים הפיזיים והרוחניים הנוראים שעוררה השואה, להצדיק את מעשי ה' ולעודד את חסידיו. הרבי הטמין את כתב היד של הדרשות בכד חלב שנקבר באדמת הגטו, ונמצא כמה שנים אחרי המלחמה בידי פועלי בניין שחפרו במקום. הללו העבירו אותם למכון ההיסטורי היהודי בוורשה. ברוך דובדבני, שמצא מכתב מהרבי שבו ביקש מאחיו להוציא לאור את כתביו, חיפש אחר הכתבים ולבסוף מצא אותם. לקט הדרשות הועבר לארץ, ונדפס בספר "אש קודש" בשנת תש"כ.

"אש קודש" ספרו של האדמו"ר מפיאסצנה, אוצר הספרים

בשביל הסנהדרין

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל

שְׁנֵי רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל הָיוּ, וּשְׁנֵיהֶם זָכוּ לִהְיוֹת נְשִׂיאֵי הַסַּנְהֶדְרִין. רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל הָרִאשׁוֹן מְכוּנֶה "רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל הַזָּקֵן". הוּא הָיָה נִין שֶׁל הִלֵּל הַזָּקֵן, וְחֵי סָמוּךְ לִתְקוּפַת חוּרְבַּן הַבַּיִת הַשֵּׁנִי. בְּכָל יוֹם הַכִּיפּוּרִים אָנוּ מַזְכִּירִים אֶת עֲשֶׂרֶת הֲרוּגֵי מַלְכוּת שֶׁנֶּהֱרְגוּ עַל יְדֵי הָרוֹמָאִים, וְרַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל הַזָּקֵן הוּא אֶחָד מֵהֶם. רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל הַשֵּׁנִי, הוּא נֶכְדּוֹ שֶׁל רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל הַזָּקֵן, וְאָבִיו שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא מְסַדֵּר הַמִּשְׁנָה. רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל הַשֵּׁנִי נֶאֱלַץ לְהִסְתַּתֵּר שָׁנִים אֲרוּכּוֹת מִפְּנֵי הָרוֹמָאִים וּלְבַסּוֹף נֶהֱרַג בְּמַהֲלַךְ נִיסְיוֹן מֶרֶד שֶׁל הַיְּהוּדִים נֶגֶד הָרוֹמָאִים. לְפִי הַמָּסוֹרֶת מִקּוֹם קְבוּרָתוֹ בִּכְפַר כַּנָּא שֶׁבַּגָּלִיל.

מתפלפלים

7 דקות

לפניכם אירוע שעורר דיון משפחתי -

ההורים של דני קנו לו מתנה שעון יד מאוד מאוד מיוחד, יפה ויקר, שעון שאין לאף ילד אחר. דני שמח מאוד על השעון המתוחכם והיוקרתי שהוריו קנו לו, אולם הוא התלבט מאוד האם לבוא איתו לכיתה ולפעילות בתנועת הנוער.

מצד אחד:
זה השעון שלו, הוא שמח בו, ויהיה כיף להראות לכולם איזה שעון חדש מיוחד ויקר יש לו, ורק לו.

מצד שני:
הדבר יגרום לקנאה של החברים ואולי גם לניכור וריחוק. הם עלולים לחשוב שהוא שחצן ומתנשא, ואולי זה יגרום להם לדבר עליו מאחורי הגב, לרכל עליו ועל משפחתו העשירה שקונה כאלו שעונים יקרים, ובמקום שהשעון יגרום לשמחה הוא עלול לגרום לדברים לא נעימים.

אם גם אתם נתקלתם בדילמה ו'התפלפלתם' עליה אתם מוזמנים לשתף אותנו ואולי היא תתפרסם אצלנו בעלון.
ניתן לשלוח למייל talmudisraeli.medison.co.il
תחת הנושא "דילמה" עם שם משפחה ועיר מגורים

| מי אני?

4 דקות

א. הייתי אדמו"ר בפולין בתקופה בין שתי מלחמות העולם.
ב. עסקתי רבות בחינוך, וכתבתי ספר לנוער בשם "חובת התלמידים".
ג. במהלך השואה נשארתי עם חסידיי בגטו ורשה עד הסוף.
ד. דרשותיי מופיעות בספרים "דרך המלך" ו"אש קודש".

תלמוד ישראלי

הדף היומי לילדים

התבוננו היטב בציור וענו על השאלות הבאות:

1. מיהו הרב היושב בראש השולחן?
2. היכן ומתי מתרחש האירוע שבציור?
3. אילו ספרים כתב הרב?
4. מהו הדגל המבצבץ מהחלון ואיך הוא קשור לציור?

ד"ה אריבא מפיאסצנה. 1. האדמו"ר מפיאסצנה.
2. הכן ומתי מתרחש האירוע שבציור? ב. ליל שבת, ורשה, הרב הגדול שבעיר.
3. אילו ספרים כתב הרב? ג. אש קודש, הגדול שבעיר הרב הגדול שבעיר.
4. מהו הדגל המבצבץ מהחלון ואיך הוא קשור לציור? ד. הדגל המבצבץ מהחלון ואיך הוא קשור לציור.

מי אני?

א. כתב אותי האדמו"ר מפיאסצנה.

ב. אני מחנך ילדים ובני נוער להתחזקות בעבודת ה'.

ג. אני קורא לכל תלמיד להיות מודע לחשיבותו העצמית ולא להיגרר אחר החברה.

ד. אני גם מלמד איך להשתמש בדמיון כדי להתלהב בתפילה ובלימוד התורה.

"מיהיבלתה מבוה" ופסח

דבר תורה

בלעם מתרשם מאוד מסדר חנייתם של ישראל במדבר ואומר: "מה טובו אוהליך יעקב".

מה היה כל כך מיוחד בסידור אוהליהם של ישראל, שבלעם כל כך מתלהב ומשבח אותו?

רש"י מסביר שבלעם ראה שפתחי האוהלים של ישראל אינם מכוונים זה כנגד זה, והוא שיבח אותם על צניעותם. על כך ניתן להעמיק ולהוסיף כי כל אוהל מסמל את ייחודו של האדם ושל המשפחה המתגוררת בו. השמירה על הפרטיות של כל אוהל מסמלת את ההבנה כי כל אדם הוא עולם בפני עצמו, בעל ייחודיות וסגנון חיים אחר. ההקפדה שלא יהיו פתחים זה כנגד זה באה לשמור על כך שכל אחד יחפש את ייחודו בתוכו פנימה ולא ינסה למוצאו באוהלים של אחרים.

נכון/לא נכון

סמנו ליד כל משפט נכון או לא נכון:

1. מפולת שוורים היא מגיפה הגורמת לשוורים למעוד וליפול
   נכון ✓ ☐ לא נכון ✗ ☐
2. לאדם שחייבים לו כסף, לא אכפת איזה מטבעות הוא מקבל
   נכון ✓ ☐ לא נכון ✗ ☐
3. שנת היובל נקראת כך משום שהיא גורמת לבלבול בקרקעות
   נכון ✓ ☐ לא נכון ✗ ☐
4. ללוויים היו יותר מארבעים ערים בארץ ישראל
   נכון ✓ ☐ לא נכון ✗ ☐
5. אפשר לקחת נכסים מההקדש בלי לפדות אותם
   נכון ✓ ☐ לא נכון ✗ ☐

(ן1כ1 אל - 5 ,ן1כ1 - 4 ,ן1כ1 אל - 3 ,ן1כ1 - 2 ,ן1כ1 אל - 1 :תובושת)

שאלות השבוע

1. מַה הַהֶבְדֵּל בֵּין "מַפּוֹלֶת יָד" וְ"מַפּוֹלֶת שְׁוָרִים"?
2. מַהִי "שְׁנַת הַיּוֹבֵל" וּמַדּוּעַ הִיא נִקְרֵאת כָּךְ?
3. כַּאֲשֶׁר בֵּית דִּין צָרִיךְ לִמְכּוֹר קַרְקַע שֶׁיָּרְשׁוּ יְתוֹמִים קְטַנִּים מֵאֲבִיהֶם - מַה הוּא מַכְרִיז?

בין הפותרים נכונה תיערך הגרלה שבועית* והזוכה בה יזכה בטאבלט איכותי או בסט ספרים של התלמוד הישראלי (לפי בחירתכם). את התשובות יש לשלוח במייל עד יום רביעי בשעות הצהריים למייל: talmudhagrala@medison.co.il ולציין את מס' העלון עליו אתם עונים. הודעות ישלחו לזוכים במייל ושמותיהם יפורסמו בדף הפייסבוק של התלמוד הישראלי. *בפיקוח רואה חשבון

דַּף כ"ד: "יוֹבֵל"

"יוֹבֵל" הִיא הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁים שֶׁלְּאַחַר שִׁבְעָה מַחְזוֹרִים שֶׁל שְׁנוֹת שְׁמִיטָּה. אַחֲרֵי אַרְבָּעִים וָתֵשַׁע שָׁנִים, שֶׁבְּתוֹכָן הָיוּ שֶׁבַע שְׁנוֹת שְׁמִיטָּה, מוּכְרֶזֶת הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁים כִּשְׁנַת יוֹבֵל, שֶׁבְּמַהֲלָכָהּ שָׂדוֹת שֶׁנִּמְכְּרוּ חוֹזְרִים לְבַעֲלֵיהֶם, עֲבָדִים עִבְרִיִּים יוֹצְאִים מֵאֲדוֹנֵיהֶם וְשָׁבִים לְבֵיתָם.

מַדּוּעַ שָׁנָה זוֹ נִקְרֵאת "שְׁנַת הַיּוֹבֵל"?

יֵשׁ מַסְבִּירִים מִפְּנֵי שֶׁבִּתְחִילַּת הַשָּׁנָה תּוֹקְעִים בְּשׁוֹפָר שֶׁל אַיִל הַנִּקְרָא "יוֹבֵל". רִאשׁוֹנִים אֲחֵרִים מַסְבִּירִים: יוֹבֵל מִלְּשׁוֹן "מוּבָל", שֶׁכָּל אֵלּוּ שֶׁמָּכְרוּ אֶת שְׂדוֹתֵיהֶם מוּבָלִים אֲלֵיהֶם בַּחֲזָרָה, וְכָל הָעֲבָדִים מוּבָלִים בַּחֲזָרָה לְמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם.

דַּף כ"ה: "מַפּוֹלֶת יָד" וְ"מַפּוֹלֶת שְׁוָרִים"

בֶּעָבָר הָיוּ זוֹרְעִים אֶת הַזְּרָעִים בַּשָּׂדוֹת עַל יְדֵי פִּיזּוּר הַזְּרָעִים לְאַחַר חֲרִישַׁת הַשָּׂדֶה, וְלֹא בִּמְכוֹנוֹת כְּפִי שֶׁאָנוּ רְגִילִים הַיּוֹם. הָיוּ שְׁתֵּי שִׁיטוֹת אֵיךְ לְפַזֵּר אֶת הַזְּרָעִים: **"מַפּוֹלֶת יָד"** - פִּיזּוּר הַזְּרָעִים עַל יְדֵי הַשְׁלָכָתָם מִתּוֹךְ הַיָּדַיִם. אוֹפֶן נוֹסָף: **"מַפּוֹלֶת שְׁוָרִים"** - הֶעֱמִיסוּ שַׂק מָלֵא זְרָעִים עַל גַּבֵּי שׁוֹר, יָצְרוּ נֶקֶב קָטָן בְּתַחְתִּית הַשַּׂק, הַזְּרָעִים הִתְחִילוּ לִנְשׁוֹר מִן הַשַּׂק אַט אַט, הַשּׁוֹר הָלַךְ לְאוֹרֶךְ הַתְּלָמִים הַחֲרוּשִׁים וְהַזְּרָעִים נָפְלוּ עַל הַקַּרְקַע.

דַּף כ"ו: שְׂדוֹת הַלְּוִיִּים

בְּנֵי שֵׁבֶט לֵוִי לֹא קִיבְּלוּ נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כַּאֲשֶׁר יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן חִילֵּק אֶת הָאָרֶץ לַשְּׁבָטִים.

הַלְּוִיִּים הִתְגּוֹרְרוּ בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה עָרִים שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל נָתְנוּ לָהֶם עַל פִּי צִיּוּוּי ה', וּסְבִיב הֶעָרִים הַלָּלוּ הָיוּ גַּם שָׂדוֹת. דִּין הַשָּׂדוֹת הַלָּלוּ הוּא כִּ"שְׂדֵה אֲחוּזָּה" וְלֹא "שְׂדֵה מִקְנֶה".

דַּף כ"ז: "שְׂדֵה אֲחוּזָּה" שֶׁהוּקְדַּשׁ

"שְׂדֵה אֲחוּזָּה" שֶׁהוּקְדַּשׁ נִפְדָּה לְפִי מְחִיר שֶׁקָּצוּב בַּתּוֹרָה. אֲבָל זֹאת רַק אִם הוּא הוּקְדַּשׁ בִּזְמַן שֶׁהַיּוֹבֵל נוֹהֵג. אִם הוּא הוּקְדַּשׁ בִּזְמַן שֶׁאֵין הַיּוֹבֵל נוֹהֵג, **יֵשׁ לַעֲרוֹךְ מִכְרָז** וְלִמְכּוֹר אֶת הַשָּׂדֶה לְכָל הַמַּרְבֶּה בַּמְּחִיר. וְאִם גַּם הַבְּעָלִים לְשֶׁעָבַר וְגַם אָדָם אַחֵר מַצִּיעִים סְכוּם זֵהֶה, הַשָּׂדֶה יִנָּתֵן לַבְּעָלִים הָרִאשׁוֹנִים.

לְפִי הַהֲלָכָה, כַּאֲשֶׁר אָדָם פּוֹדֶה שָׂדֶה שֶׁהוּא הִקְדִּישׁ בְּעַצְמוֹ, עָלָיו לְהוֹסִיף עוֹד חֲמִישִׁית מִמְּחִיר הַפְּדִיָּה. נִמְצָא שֶׁהֶקְדֵּשׁ מַרְוִיחַ מִכָּךְ שֶׁהַבְּעָלִים יִפְדֶּה אֶת הַשָּׂדֶה, כִּי יִהְיֶה עָלָיו לְהוֹסִיף עוֹד חֲמִישִׁית לְקוּפַּת הַהֶקְדֵּשׁ.

מייסד ועורך: **מאיר יעקבסון**
מנהל חינוכי ועורך: **אבי רט**
יו"ר חבר הנאמנים: **רו"ח חיים פריילינכמן**
בחסות חברת MEDISON
Talmudisraeli@Medison.co.il
טל. 03-9250250; פקס. 03-9265608
תלמוד ישראלי